

vitam S. Vigberti 50. annis post mortem Albini scriberet, Mayngotus interea transtulerat sedem suam Buraburgo Friteslariam, quae ob id in dies magis magisque crescebat decrescente ob remotum Episcopatum Buraburgo, ita ut jam an. 836. oppidi nomine veniat Friteslaria. Cum ergo Lupi aetate sedes Episcopalis esset in hac Urbe, nulla ratione habita primae ejus institutionis in Buraburgo, Albinum Friteslariensem vocat, quem potius Buraburgensem dicere debuisset, cum eo vivente haec dignitas castro illi firmissime adhaereret. Sed loquitur ex moribus sui aevi, ut fieri persaepe solet ab Historicis, qui res ante se gestas describunt.

§. XXIV.

Quid Meingotus egerit, quando obierit plane incertum est. Describitur quidem ejus dies emortualis in Martyrologio Fritislariensi MS. ad d. *XVII. Kal. April.* sed anitum omnes ignoramus. Nec magis constat, quis ei successerit, num ultimus fuerit nec ne, nam omnia Monumenta hujus Episcopatus, quae ad manus sunt, plane hac de re silent.

§. XXV.

Quanquam vero sedes Episcopalis Buraburgo Friteslariam fuerit translata, non putandum quod uno impetu omnia in hoc oppido fuerint immutata, salvum enim hic permansit Monasterium heic loci excitatum, cuius curam gesserunt Abbates & Praepositi, quorum nonnullorum nomina nobis ab interitu conservavit Trithemius. Sic lib. III. de Viris Illustr. O. S. B. c. 161. memorat Megenbodium gente Moguntinum, Monachum Friteslariensem fuisse Abbatem Buraburgensem. ibid. c. 271. Humberti monachi Friteslariensis & Praepositi coenobii in Burbach mentionem facit, in cujus honorem olim exstructum fuisse videtur sacellum, cuius rudera adhuc hodie cum nomine extant. Quando vero & hoc monasterium destructum fuerit, pariter ignoramus, nec ex tenebris, quibus haec involuta sunt, quantam etiam impenderimus operam, eruere potuimus. Hodie in monte Burburg visitur Capella in honorem S. Brigidae Virginis Scotae, quae lacticinii Patrona est, quam in hunc usque diem & Clerici & Laici Friteslarienses prima feria post Dominicam Rogate magna pompa atque solennitate adeunt. Praeterea in festis aestivalibus hic etiam cultui sacro operam dant, cuius curam gerit Parochus Ungedankiensis.

§. XXVI. Haec de primo Episcopatu in Hassia dicenda habui. Multo plura argumentum hoc postulassem, fateor, sed monumenta ejus aevi nos defecerunt, quibuscum pauca loqui malo, quam somnia, ratiocinia seu meras nugas B. L. obtrudere. Forte excitabuntur Viri harum rerum Studiosi, qui hiatus ex antiquis MSS. supplebunt. Quod ut faxit Deus T. O. M. ex animo precero. Mihi sufficiat per saturam explicasse patriae Antiquitates ratione Episcopatus in Hassia olim celeberrimi. Si forte a via aberraverim, homo enim sum & humani nihil a me alienum duco, omnes ea, qua pars est observantia & humanitate rogo, ut errores modeste indicent, & habeant me ad paria officia promptissimum & paratisimum.

Hist. Hass. 142, 17